

TU 95 "Bear" ons wel bekend.

Aleksandr

Bij het bekijken van foto's van mijn oude computer die ik op een externe harde schijf heb gezet, kwam ik er een tegen van een bijzondere man.

Ik werkte in die tijd bij het Rijksmuseum van Volkenkunde te Leiden. Een van mijn collega's was Irina, afkomstig uit Moskou.

Op een gegeven moment was haar zus, ook wonend te Moskou, met haar echtgenoot Aleksandr Nikolajevitch bij Irina voor een aantal dagen te logeren.

Ik heb toen met Irina met hen een mooi toertje via Gouda met zijn kaasmarkt en via het riviertje de Vlist naar Schoonhoven gemaakt. Ze vonden het prachtig.

We hebben toen op een bankje aan de Lek wat Russische en Nederlandse dingen gegeten en gedronken. Héél gezellig.

Toen Irina en haar zuster die rivier met die mooi kleine strandjes zagen kwam een bijna onbedwingbare dwang bij hen naar boven om ons naar zo'n strandje te begeven en te gaan zwemmen. Ik had er niet op gerekend om met twee naakte dames in de Lek te poedelen en zag dat niet helemaal zitten. Gelukkig zagen zij er van af. Ik heb trouwens in de meertjes van de duinen bij Katwijk vaker mensen uit het Oostblok spontaan een duik zien nemen. Dat is daar heel normaal zei Irina.

Ik kom even terug op de Aleksandr Nikolajevitch. Hij en zijn vrouw spraken geen woord buiten de Russische grens. Irina fungeerde natuurlijk als tolk. Ik informeerde wat hij zoal deed en had gedaan.

Hij vertelde dat hij de bewaking zat in Moskou. Voorheen, tot de ommekeer in Rusland, was hij als vliegtuigkundig ingenieur werkzaam bij Tupolev. Daar werkte hij onder andere ook aan de ons zo bekende TU 95 "Bear".

Ik vertelde hem over mijn baan bij de MLD en daar door enkele keren naast zo een vliegtuig had gevlogen. Wij fotografeerden dan elkaar en soms zwaaiden wij bij het weg draaien.

Volgens hem had hij vaak vluchten met de Bear gemaakt en bij sommige van deze ook naar Nederlandse Neptunes had gezwaaid.

De wereld is klein.